

1.list Korintským

¹ Pavel, podle Boží vůle povolaný apoštol Ježíše Krista, a bratr Sostenes ² církvi Boží, která je v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povolaným svatým, se všemi, kteří vzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista na každém místě, jejich i našem: ³ Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista. ⁴ Vždycky za vás děkuji svému Bohu pro tu Boží milost, která vám byla dána v Kristu Ježíši, ⁵ že jste v něm obohaceni v každém ohledu, každým slovem i veškerým poznáním, ⁶ (poněvadž mezi vámi bylo utvrzeno Kristovo svědectví), ⁷ takže nemáte nedostatek v žádném daru a očekáváte zjevení našeho Pána Ježíše Krista, ⁸ který vás také utvrdí až do konce, [abyste byli] bezúhonní v den našeho Pána Ježíše Krista. ⁹ Věrný [je] Bůh, jímž jste byli povoláni ke společenství jeho Syna Ježíše Krista, našeho Pána! ¹⁰ Prosím vás však, bratři, jménem našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni mluvili stejně a aby mezi vámi nebyly roztržky, ale abyste byli dokonale spojeni v téže mysli a v tomtéž úsudku. ¹¹ Chloini [domácí] mi totiž o vás, moji bratři, oznámili, že jsou mezi vámi sváry. ¹² Míním pak to, že každý z vás říká: “Já jsem Pavlův,” “Já zase Apollův,” “Já zase Kéfův” a “Já zase Kristův.” ¹³ Je Kristus rozdělen? Byl snad za vás ukřižován Pavel? Anebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavla? ¹⁴ Děkuji Bohu, že jsem nikoho z vás nepokřtil, kromě Krispa a Gaia, ¹⁵ aby někdo neřekl, že jsem křtil ve své jméno. ¹⁶ Pokřtil jsem vlastně i Štěpánův dům. Jinak nevím, že bych pokřtil někoho dalšího. ¹⁷ Kristus mě totiž neposlal křtít, ale kázat evangelium, ne v moudrosti řeči, aby snad nebyl zmařen Kristův kříž.

¹⁸ Neboť slovo kříže je těm, kteří hynou, bláznovstvím, ale pro nás, kteří docházíme spasení, je [to] Boží moc. ¹⁹ Je přece napsáno: “Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozumných zavrhnou.” ²⁰ Kde [je] moudrý? Kde zákoník? Kde [je] myslitel tohoto věku? Neobrátí Bůh moudrost tohoto světa v bláznovství? ²¹ Když totiž v Boží moudrosti svět nepoznal Boha skrze moudrost, zalíbilo se Bohu spasit věřící skrze bláznivost kázání. ²² Židé totiž žádají znamení, Řekové zase hledají moudrost, ²³ ale my kážeme Krista ukřižovaného - pohoršení pro Židy a bláznovství pro Řeky, ²⁴ těm však, kteří jsou povoláni, jak Židům, tak Řekům, Krista - Boží moc a Boží moudrost. ²⁵ Protože Boží bláznivé je moudřejší než lidé a Boží slabé je silnější než lidé. ²⁶ Vidíte přece své povolání, bratři, že nemnozí [jsou] moudří podle těla, nemnozí mocní, nemnozí urození. ²⁷ Ale bláznivé tohoto světa Bůh vyvolil, aby zahanbil moudré. A slabé tohoto světa Bůh vyvolil, aby zahanbil silné. ²⁸ A neurozené tohoto světa a opovržené Bůh vyvolil, ba dokonce to, co není, aby obrátil vniveč to, co je, ²⁹ aby se před ním nemohlo chlubit žádné tělo. ³⁰ Vy jste však z něho v Kristu Ježíši, který se nám stal Boží moudrostí, spravedlností, posvěcením i vykoupením, ³¹ aby [bylo] tak, jak je napsáno: “Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu.”

2

¹ Když jsem k vám tedy, bratři, přišel, nepřišel jsem vám zvěstovat Boží svědectví se vznešeností řeči nebo moudrosti. ² Rozhodl jsem se totiž neznat mezi vámi nic než Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného. ³ A byl jsem u vás ve slabosti a v bázni a ve mnohém rozechvění. ⁴ A má řeč a mé kázání nebylo v přesvědčivých řečech lidské moudrosti, ale v dokázání Ducha a moci, ⁵ aby

vaše víra nespočívala v lidské moudrosti, ale v Boží moci. ⁶ Moudrost pak mluvíme mezi dokonalými, avšak ne moudrost tohoto věku, ani vládců tohoto věku, kteří hynou. ⁷ Ale mluvíme tajemnou moudrost Boží, tu skrytou [moudrost], kterou Bůh předurčil před věky k naší slávě, ⁸ kterou nikdo z vládců tohoto věku nepoznal, neboť kdyby [ji] poznali, neukřižovali by Pána slávy. ⁹ Ale jak je napsáno: “Co oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují.” ¹⁰ Nám [to] však Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechny věci, i Boží hlubokosti. ¹¹ Vždyť kdo z lidí zná nitro člověka, než duch člověka, který je v něm? Tak ani Boží věci nezná nikdo [jiný] než Duch Boží. ¹² My jsme ovšem nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom věděli, co nám bylo od Boha darováno. ¹³ O tom také mluvíme (ne slovy, jimž učí lidská moudrost, ale slovy, jimž vyučuje Duch Svátý), když spojujeme duchovní věci [s] duchovními. ¹⁴ Ale tělesný člověk nepřijímá věci Božího Ducha, neboť jsou mu bláznovstvím, a nemůže [je] poznat, protože musí být posuzovány duchovně. ¹⁵ Kdo však [je] duchovní, posuzuje všechno, sám pak není posuzován od nikoho. ¹⁶ Neboť: “Kdo poznal Pánovu mysl, aby ho poučil?” A my máme mysl Kristovu!

3

¹ A já jsem k vám, bratři, nemohl mluvit jako k duchovním, ale jako k tělesným, jako k nemluvnatům v Kristu. ² Napájel jsem vás mlékem, ne [hutným] pokrmem, neboť jste [ho] ještě nemohli [snést a] ani dosud nemůžete, ³ neboť jste dosud tělesní. Když [je] totiž mezi vámi závist, svár a různice, nejste snad tělesní a nechodíte podle člověka? ⁴ Když totiž někdo říká: “Já

jsem Pavlův” a jiný “Já Apollův,” nejste snad tělesní?
⁵ Kdo je tedy Pavel? A kdo Apollo? Služebníci, skrze něž jste uvěřili, a to každý, jak mu dal Pán. ⁶ Já jsem sázel, Apollo zaléval, ale Bůh působil vzrůst. ⁷ A tak ani ten, kdo sází, není nic, ani ten, kdo zalévá, ale Bůh, který dává vzrůst. ⁸ Ten, kdo sází, a ten, kdo zalévá, jsou pak jedno; každý však dostane svou vlastní odplatu podle své vlastní práce. ⁹ Jsme přece Boží spolupracovníci; [vy] jste Boží pole, Boží stavba. ¹⁰ Podle Boží milosti, jež mi byla dána, jsem jako moudrý stavitel položil základ, jiný pak na [něm] staví. Každý však ať dává pozor, jak na [něm] staví. ¹¹ Neboť nikdo nemůže položit jiný základ vedle toho, který je [již] položen, jenž je Ježíš Kristus. ¹² Staví-li pak někdo na tom základě zlato, stříbro, drahé kamení, dříví, seno, slámu, ¹³ dílo každého vyjde najevo. Ten den [je] totiž ukáže, neboť bude zjeveno ohněm a ten oheň vyzkouší dílo každého, jaké je. ¹⁴ Zůstane-li něčí dílo, které na [něm] postavil, dostane odplatu. ¹⁵ Shoří-li něčí dílo, utrpí škodu; ale sám bude spasen, avšak tak jako skrze oheň. ¹⁶ Cožpak nevíte, že jste Boží chrám a [že] Boží Duch přebývá ve vás? ¹⁷ Jestliže někdo ničí Boží chrám, toho zničí Bůh, neboť Boží chrám je svatý, a to jste vy. ¹⁸ Ať nikdo neklame sám sebe. Zdá-li se někomu z vás, že je na tomto světě moudrý, ať se stane bláznem, aby se mohl stát moudrým. ¹⁹ Moudrost tohoto světa je totiž u Boha bláznovstvím. Je přece napsáno: “On chytá moudré v jejich chytráctví.” ²⁰ A znovu: “Pán zná myšlenky moudrých a [ví], že jsou marné.” ²¹ Ať se proto nikdo nechlubí lidmi; neboť všechno je vaše. ²² Ať už Pavel, Apollo nebo Kéfas, ať už svět, život nebo smrt, ať už přítomné věci nebo budoucí - všechno je vaše. ²³ Vy pak [jste] Kristovi a Kristus Boží.

4

¹ Tak ať o nás člověk smýšlí, jako o Kristových služebnících a správcích Božích tajemství. ² Od správců se ostatně vyžaduje, aby byl každý shledán věrným. ³ Mně pak je [to] to nejmenší, abych byl posuzován vámi anebo lidským soudem; dokonce ani neposuzuji sám sebe. ⁴ Nejsem si totiž o sobě ničeho vědom, ale tím nejsem ospravedlněn, neboť ten, kdo mě posuzuje, je Pán. ⁵ Proto nesuďte nic předčasně, dokud nepřijde Pán, který osvětlí to, co je skryté ve tmě, a zjeví úmysly srdcí. A tehdy bude mít každý chválu od Boha. ⁶ Tyto věci jsem pak, bratři, v podobenství vztáhl na sebe a Apolla kvůli vám, abyste se na nás naučili nesmýšlet nad to, co je napsáno, aby se někdo kvůli jednomu nepyšnil proti druhému. ⁷ Vždyť kdo tě činí zvláštním? A co máš, co jsi nedostal? A když jsi [to] dostal, proč se chlubíš, jako bys [to] nedostal? ⁸ Již jste nasyceni, již jste zbohatli! Bez nás jste začali kralovat! Ale kéž byste začali kralovat [tak,] abychom i my kralovali s vámi. ⁹ Mám totiž zato, že nás poslední apoštolů Bůh vystavil [na odiv] jako odsouzence k smrti, protože jsme se tomuto světu, andělům i lidem stali podívanou. ¹⁰ My [jsme] kvůli Kristu blázny, ale vy [jste] v Kristu rozumní; my slabí, ale vy silní; vy slavní, ale my bezectní. ¹¹ Až do této hodiny hladovíme a žízníme, trpíme nahotou, dostáváme rány, jsme bez domova. ¹² S námahou pracujeme vlastníma rukama; když se nám spílá, žehnáme, když jsme pronásledováni, snášíme [to], ¹³ když jsme tupeni, potěšujeme. Až doposud jsme učiněni jakoby smetím tohoto světa, odpadky u všech [lidí]. ¹⁴ Toto nepíší proto, abych vás zahanboval, ale napomínám [vás] jako své milované děti. ¹⁵ Vždyť [i] kdybyste měli deset tisíc pěstounů v Kristu, přesto ne mnoho otců. V Kristu Ježíši jsem vás přece skrze evangelium zplodil já! ¹⁶ Vyzývám

vás tedy, následujte můj příklad. ¹⁷ Proto jsem k vám poslal Timotea, který je můj milovaný a věrný syn v Pánu. On vám připomene mé cesty v Kristu, jak učím všude v každé církvi. ¹⁸ Někteří se naduli, jako bych k vám [už] neměl přijít. ¹⁹ Přijdu k vám však brzy, bude-li Pán chtít, a poznám ne řeč těch nadutých, ale [jejich] moc. ²⁰ Neboť Boží království nespočívá v řeči, ale v moci. ²¹ Co chcete? Abych k vám přišel s holí, anebo s láskou a duchem krotkosti?

5

¹ Vůbec se proslýchá, [že je] mezi vámi smilstvo, dokonce takové smilstvo, jaké nemá jméno ani mezi pohany - že někdo má manželku svého otce! ² A vy jste nadutí, než abyste se raději dali do truchlení, aby ten, kdo spáchal takový skutek, byl vyloučen z vašeho středu. ³ Já jsem totiž - jako tělem vzdálený, ale duchem přítomný - již rozhodl o tom, kdo to spáchal, jako bych byl přítomen: ⁴ Ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, až se shromáždíte, vy a můj duch spolu s mocí našeho Pána Ježíše Krista, ⁵ vydejte takového Satanovi k záhubě těla, aby jeho duch byl spasen v den Pána Ježíše. ⁶ Vaše chlubení není dobré. Nevíte snad, že maličko kvasu prokvasí celé těsto? ⁷ Vyčistěte tedy starý kvas, abyste byli novým těstem, poněvadž jste nekvašení. Vždyť přece byl za nás obětován náš velikonoční Beránek, Kristus! ⁸ Proto slavme svátek ne se starým kvasem, ani s kvasem špatnosti a ničemnosti, ale s nekvašenými [chleby] upřímnosti a pravdy. ⁹ Napsal jsem vám v dopisu, abyste se nesměšovali se smilníky, ¹⁰ ale ne vůbec se smilníky tohoto světa nebo s lakomci, rváči nebo s modláři - vždyť potom byste museli ze světa odejít. ¹¹ Teď vám však píši, abyste se nesměšovali, kdyby nějaký takzvaný bratr byl

smilník, lakomec, modlář, utrhač, opilec nebo rváč. S takovým ani nejzte. ¹² Vždyť proč bych já měl soudit ještě ty venku? Nesoudíte snad vy ty, kteří jsou uvnitř? ¹³ Ty venku pak soudí Bůh. A [tak] toho zlého vylučte ze svého středu.

6

¹ [Jak] se někdo z vás odvažuje, když má při proti druhému, soudit se před nespravedlivými a ne před svatými? ² Nevíte, že svatí budou soudit svět? A budete-li vy soudit svět, jste snad nehodní soudit ty nejmenší věci? ³ Nevíte, že budeme soudit anděly? Čím spíše [tedy] věci tohoto života? ⁴ Když už tedy máte soud ohledně věcí tohoto života, osazujete [jej] těmi, kterými církev pohrdá? ⁵ Říkám [to] k vašemu zahanbení. To mezi vámi není ani jediný moudrý, který by mohl rozsoudit své bratry? ⁶ Ale bratr se soudí s bratrem, a to před nevěřícími! ⁷ Naprostý nedostatek mezi vámi je již [to], že máte jedni s druhými soudy. Proč raději nesnášíte křivdu? Proč raději netrpíte škodu? ⁸ Vy ale křivdíte a škodíte, a to [svým] bratrům! ⁹ Cožpak nevíte, že nespravedliví nebudou dědici Božího království? Nemylte se! Smilníci ani modláři, cizoložníci, zženštilí ani homosexuálové, ¹⁰ zloději ani lakomci, opilci, utrhači ani rváči nebudou dědici Božího království. ¹¹ A takoví jste někteří byli, ale jste omyti, nadto posvěceni, ano, ospravedlněni jménem Pána Ježíše a Duchem našeho Boha! ¹² Všechno smím, ale ne všechno je prospěšné. Všechno smím, ale já se ničím [z toho] nedám ovládnout. ¹³ Pokrmy [patří] břichu a břicho pokrmům; Bůh pak jedno i druhé obrátí vniveč. Tělo však nepatří smilstvu, ale Pánu a Pánu tělu. ¹⁴ Bůh vzkřísil Pána - vzkřísí svou mocí i nás! ¹⁵ Nevíte, že vaše těla jsou Kristovými údy? Vezmu tedy údy Kristovy a učiním [je] údy nevěstky? V

žádném případě! ¹⁶ Anebo nevíte, že kdo se spojuje s nevěstkou, je [s ní] jedno tělo? Vždyť [Písmo] říká: “Ti dva budou jedno tělo.” ¹⁷ Kdo se však spojuje s Pánem, je [s ním] jeden duch. ¹⁸ Utíkejte před smilstvem! Každý hřích, který člověk udělá, je mimo tělo; kdo však smilní, hřeší proti vlastnímu tělu. ¹⁹ Anebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého ve vás, kterého máte od Boha, a nejste sami svoji? ²⁰ Byli jste přece koupeni za cenu. Oslavujte tedy Boha svým tělem i svým duchem, což obojí je Boží.

7

¹ Ohledně pak toho, o čem jste mi psali: pro člověka [by bylo] dobré se ženy nedotýkat. ² Avšak vzhledem k smilstvu ať každý má svou manželku a každá [žena] ať má svého manžela. ³ Muž ať prokazuje manželce povinnou náklonnost a podobně také manželka muži. ⁴ Žena nevládne svým tělem, nýbrž její muž; podobně také muž nevládne svým tělem, nýbrž jeho žena. ⁵ Neodpírejte se jeden druhému - jedině snad ze [společné] shody, na čas, abyste se uvolnili pro půst a modlitbu, a potom se zase spolu sejděte, aby vás Satan nepokoušel pro vaši nezdrženlivost. ⁶ Toto však říkám jako svolení, ne jako nařízení. ⁷ Chtěl bych totiž, aby všichni lidé byli jako já; ale každý má svůj vlastní dar od Boha, jeden tak a druhý jinak. ⁸ Svobodným a vdovám tedy říkám, [že by] pro ně [bylo] dobré, kdyby zůstali jako já. ⁹ Nemohou-li se však zdržet, ať vstoupí do manželství. Je přece lepší vstoupit do manželství, než se pálit. ¹⁰ Manželům pak přikazuji ne já, ale Pán: Manželka ať neodchází od muže. ¹¹ Kdyby však přece odešla, ať zůstává nevdaná, anebo ať se smíří s manželem. Také muž ať neopouští [svou] ženu. ¹² Ostatním pak říkám já, nikoli Pán: Má-li

nějaký bratr nevěřící manželku a ta je ochotná s ním žít, ať ji neopouští. ¹³ A žena, která má nevěřícího manžela a ten je ochoten s ní žít, ať ho neopouští. ¹⁴ Nevěřící muž je totiž posvěcen svou manželkou a nevěřící žena je posvěcena svým mužem. Jinak by přece vaše děti byly nečisté, ale nyní jsou svaté. ¹⁵ Jestliže však nevěřící [chce] odejít, ať odejde. Bratr ani sestra v takových případech nejsou otroky a Bůh nás povolal k pokoji. ¹⁶ Vždyť jak víš, manželko, zda získáš svého muže? A jak víš, muži, zda získáš svou ženu? ¹⁷ Jen ať každý chodí tak, jak [mu] Pán odměřil, jak každého Bůh povolal. A tak [to] nařizují ve všech církvích. ¹⁸ Byl někdo povolán jako obřezaný? Ať se nečiní neobřezaným. Byl někdo povolán v neobřízce? Ať se nedává obřezat. ¹⁹ Obřízka nic není a neobřízka nic není. [Záleží] přece [na] zachovávání Božích přikázání. ²⁰ Každý ať zůstává v tom povolání, v němž byl povolán. ²¹ Byl jsi povolán jako otrok? Neměj [s tím] starost. Můžeš-li se však stát svobodným, raději [toho] využij. ²² Neboť kdo byl Pánem povolán jako otrok, je Pánův osvobozený. Podobně také ten, kdo je povolán jako svobodný, je Kristův otrok. ²³ Byli jste koupeni za cenu; nestávejte se otroky lidí! ²⁴ Bratři, ať každý před Bohem zůstává v tom, v čem byl povolán. ²⁵ Ohledně panen sice nemám Pánovo nařízení, dávám však radu jako ten, kterému se od Pána dostalo milosrdenství být věrným. ²⁶ Domnívám se tedy, že je to dobré vzhledem k nynější tísní, [totiž] že je dobré, aby člověk zůstal tak, [jak je]. ²⁷ Jsi přivázán k ženě? Nehledej rozvázání. Jsi od ženy rozvázán? Nehledej ženu. ²⁸ I kdyby ses však oženil, nezhrěšíš, a vdala-li by se panna, nezhrěší. Takoví ovšem budou mít soužení s tělem; já vás však [toho] chci ušetřit. ²⁹ Říkám [vám,] bratři, toto: čas je krátký. Po [jeho] zbytek ať ti, kteří mají ženy, jsou, jako by [je] neměli, ³⁰ ti,

kdo pláčou, jako by neplakali, ti, kdo se radují, jako by se neradovali, ti, kdo kupují, jako by [nic] neměli ³¹ a ti, kdo používají tento svět, jako by [ho] nevyužívali. Vždyť podoba tohoto světa pomíjí. ³² Přeji si, abyste byli bez starostí. Kdo není ženatý, stará se o věci Pána, jak by se zalíbil Pánu, ³³ kdo se však oženil, stará se o věci světa, jak by se zalíbil [své] ženě. ³⁴ Mezi ženou a pannou je [také] rozdíl. Nevdaná [žena] se stará o věci Pána, aby byla svatá tělem i duchem; vdaná se však stará o věci světa, jak by se zalíbila svému muži. ³⁵ Toto pak říkám k vašemu vlastnímu prospěchu - ne abych vám na [krk] hodil smyčku, ale kvůli slušnosti a [proto,] abyste vytrvale sloužili Pánu bez rozptylování. ³⁶ Domnívá-li se však někdo, že nejedná slušně vůči své panně, jestliže je ve zralém věku a musí to tak být, ať dělá, jak chce: nehřeší. Ať se vezmou. ³⁷ Kdo se ovšem pevně ustanovil v srdci a nemá tíseň, ale má svou vůli ve [své] moci a rozhodl se v srdci [tak], že svou pannu zachová, učiní dobře. ³⁸ A tak ten, kdo vstupuje do manželství, činí dobře a ten, kdo do manželství nevstupuje, učiní [ještě] lépe. ³⁹ Žena je vázána zákonem, dokud její muž žije. Kdyby však její muž zemřel, je svobodná vzít si koho chce, [ale] pouze v Pánu. ⁴⁰ Podle mého úsudku je však blaženější, kdyby zůstala tak, [jak je]. A mám zato, že i já mám Ducha Božího.

8

¹ Ohledně pak toho, co se obětuje modlám: víme, že všichni máme poznání. ([A] poznání nadýmá, láska však buduje. ² Zdá-li se někomu, že něco ví, ještě nic nepoznal tak, jak by měl znát. ³ Jestliže však někdo miluje Boha, ten je jím poznán.) ⁴ Tedy ohledně pojídání toho, co se obětuje modlám: víme, že modla není ničím na světě a že není žádný jiný Bůh než jeden. ⁵ I když totiž jsou [někteří]

takzvaní bohové, ať už na nebi nebo na zemi (jakože je mnoho bohů a mnoho pánů), ⁶ pro nás [je] ale jediný Bůh - Otec, z něhož [je] všechno, i my pro něj; a jediný Pán - Ježíš Kristus, skrze něhož [je] všechno, i my skrze něj. ⁷ Ve všech ale toto poznání není. Někteří totiž až dosud jedí věc obětovanou modle s vědomím o modle a jejich svědomí, [které je] slabé, se poskvřňuje. ⁸ Pokrm nás však Bohu nepřibližuje; neboť budeme-li jíst, nebudeme lepší, a nebudeme-li jíst, nebudeme horší. ⁹ Dejte však pozor, aby se tato vaše svoboda nestala kamenem úrazu pro slabé. ¹⁰ Vždyť kdyby někdo spatřil tebe, který máš poznání, jak sedíš u jídla v chrámu model, nebude snad svědomí toho, kdo je slabý, povzbuzeno k tomu, aby jedl věci obětované modlám? ¹¹ A [tak] kvůli tvému poznání zahyne slabý bratr, pro kterého zemřel Kristus. ¹² Když tedy takto hřešíte proti bratrům a zraňujete jejich slabé svědomí, hřešíte proti Kristu. ¹³ A proto, jestliže pokrm pohoršuje mého bratra, nebudu už nikdy jíst maso, abych nepohoršil svého bratra.

9

¹ Nejsem snad apoštol? Nejsem snad svobodný? neviděl jsem snad našeho Pána Ježíše Krista? Nejste snad vy mé dílo v Pánu? ² Nejsem-li apoštolem pro jiné, pro vás [jím] však přece jsem; vždyť pečetí mého apoštolství jste vy v Pánu. ³ Má obhajoba před těmi, kdo mě posuzují, je tato: ⁴ Nemáme snad právo jíst a pít? ⁵ Nemáme snad právo mít s sebou věřící ženu jako ostatní apoštolové, i Pánovi bratři, i Kéfas? ⁶ Anebo pouze já a Barnabáš nemáme právo přestat pracovat? ⁷ Kdo kdy bojuje na vlastní náklady? Kdo sází vinici a nejí z jejích plodů? A kdo pase stádo a nepije mléko toho stáda? ⁸ Říkám snad tyto věci podle člověka? Neříká to snad i Zákon?

⁹ V Mojžíšově zákoně je přece napsáno: “Mlátícímu volu nezavážeš ústa.” Má snad Bůh starost o voly? ¹⁰ Anebo [to] říká spíše kvůli nám? Jistěže [to] bylo napsáno kvůli nám, protože ten, kdo oře, má orat v naději a ten, kdo mlátí, v naději, že bude mít na své naději podíl. ¹¹ Jestliže jsme vám my rozsívali duchovní věci, [je to] snad něco velikého, jestliže budeme sklízet vaše tělesné věci? ¹² Jestliže toho práva na vás požívají druhí, [proč] ne raději my? [My] jsme však tohoto práva nevyužili, ale všechno mlčky snášíme, abychom snad nedali nějakou překážku Kristovu evangeliu. ¹³ Nevíte snad, že ti, kdo pracují se svatými věcmi, jedí ze svatých věcí, a ti, kdo slouží při oltáři, mají podíl z oltáře? ¹⁴ A stejně tak Pán nařídil, aby ti, kdo kážou evangelium, z evangelia žili. ¹⁵ Já jsem však nic z toho nevyužil. A toto jsem nenapsal proto, aby se tak stalo při mně, neboť pro mne by bylo lepší, kdybych umřel, než aby někdo zmařil [tuto] mou chloubu. ¹⁶ Kážu-li totiž evangelium, nemám se čím chlubit - vždyť na mne doléhá nutnost a běda mně, kdybych nekázal! ¹⁷ Dělán-li to tedy dobrovolně, mám odplatu; jestliže však ne z vlastní vůle, je mi svěřen úřad. ¹⁸ Co je tedy mou odplatou? Abych když kážu evangelium, předložil Kristovo evangelium zdarma a svého práva v evangeliu nevyužil. ¹⁹ Ačkoli jsem totiž svobodný ode všech, vydal jsem se všem za otroka, abych jich co nejvíce získal. ²⁰ A [tak] jsem pro Židy jako Žid, abych získal Židy; pro ty pod Zákonem [jsem] jako pod Zákonem, abych získal ty pod Zákonem. ²¹ Pro ty bez Zákona, [jsem] jako bez Zákona (i když pro Boha nejsem bez Zákona, ale v Zákoně pro Krista), abych získal ty bez Zákona. ²² Pro slabé jsem jako slabý, abych získal slabé: všem jsem se stal vším, abych jakkoli aspoň některé zachránil. ²³ A toto

činím kvůli evangeliu, abych byl jeho spoluúčastníkem. ²⁴ Nevíte snad, že ti, kdo běží závod, běží sice všichni, ale vítěznou odměnu dostává [jen] jeden? Běžte tak, abyste [ji] získali. ²⁵ A každý, kdo závodí, je ve všem zdrženlivý. Oni [to] ovšem [dělají], aby získali pomíjející věnec, my však nepomíjející. ²⁶ Já tedy běžím takto, ne jako v nejistotě; takto bojuji, ne jako bych bušil do větru. ²⁷ Raději své tělo tužím a podrobuji do služby, abych snad, když kážu druhým, nebyl sám vyřazen.

10

¹ Bratři, nechci, abyste nevěděli, že naši otcové byli všichni pod tím oblakem a všichni prošli mořem; ² a všichni byli oblakem a mořem pokřtěni v Mojžíše; ³ a všichni jedli tentýž duchovní pokrm; ⁴ a všichni pili tentýž duchovní nápoj (neboť pili z duchovní skály, která šla za nimi, a ta skála byl Kristus); ⁵ ale ve většině z nich Bůh nenašel zalíbení, neboť byli pobiti na poušti. ⁶ Tyto věci se staly nám pro výstrahu, abychom nedychtili po zlých věcech, jako dychtili oni. ⁷ Nebuďte ani modláři, jako někteří z nich, jak je napsáno: “Lid si sedl, aby jedl a pil, a vstali, aby se bavili.” ⁸ Ani nesmilněme, jako někteří z nich smilnili a padlo jich v jeden den dvacet tři tisíc. ⁹ Ani nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli a byli zahubeni hady. ¹⁰ Ani nereptejte, jako někteří z nich reptali a byli zahubeni zhoubcem. ¹¹ A toto všechno se jim stalo na výstrahu a bylo [to] zapsáno pro napomenutí nám, ke kterým dospěly konce věků. ¹² Proto ať ten, kdo se domnívá, že stojí, dá pozor, aby nepadl. ¹³ Nezachvátilo vás [jiné] pokušení než lidské. Ale věrný [je] Bůh, který vás nenechá pokoušet nad vaše možnosti, ale způsobí se zkouškou také východisko, abyste [ji] mohli unést. ¹⁴ A proto, moji milovaní, utíkejte před modlářstvím.

¹⁵ Mluvím jako k rozumným [lidem]; sami posuďte, co říkám. ¹⁶ Kalich požehnání, který žehnáme - není [to] snad společenství Kristovy krve? Chléb, který lámeme - není [to] snad společenství Kristova těla? ¹⁷ Vždyť jsme, [ač] mnozí, jedním chlebem, jedním tělem, neboť máme všichni podíl na tom jednom chlebu. ¹⁸ Pohledte na Izrael podle těla: nejsou snad ti, kdo jedí [z] obětí, účastníky oltáře? ¹⁹ Co tedy říkám? Že modla je něco? Anebo, že modlám obětované je něco? ²⁰ [Říkám] spíše, že to, co obětují pohané, obětují démonům a ne Bohu. A [já] nechci, abyste byli účastníky démonů. ²¹ Nemůžete pít Pánův kalich i kalich démonů; nemůžete mít podíl na Pánově stolu i na stole démonů. ²² Anebo chceme Pána popouzet k žárlivosti? Jsme snad silnější než on? ²³ Všechno smím, ale ne všechno je prospěšné; všechno smím, ale ne všechno buduje. ²⁴ Nikdo ať nehledá svůj [prospěch], ale každý [prospěch] toho druhého. ²⁵ Jezte, cokoli se prodává na masném trhu, a na nic se kvůli svědomí nevyptávejte, ²⁶ neboť "Pánova [je] země i její plnost." ²⁷ Jestliže vás někdo z nevěřících zve a [vy tam] chcete jít, jezte, cokoli vám nabídnou, a na nic se kvůli svědomí nevyptávejte. ²⁸ Kdyby vám však někdo řekl: "Toto je obětované modlám," nejezte kvůli tomu, kdo [vám to] oznámil, a kvůli svědomí. Vždyť "Pánova [je] země i její plnost." ²⁹ Nemluvím ovšem o [tvém] vlastním svědomí, ale [o svědomí] toho druhého. Vždyť proč má být moje svoboda souzena svědomím [někoho] jiného? ³⁰ A jestliže já požívám [pokrm] s děkováním, proč mám být tupen kvůli tomu, za co vzdávám díky? ³¹ Ať už tedy jíte nebo pijete nebo děláte cokoli, dělejte všechno k Boží slávě. ³² Buďte bezúhonní pro Židy, pro Řeky i pro Boží církve, ³³ jako se i já všem snažím líbit v každém ohledu,

nehledaje vlastní užitek, ale [užitek] mnohých, aby byli spaseni.

11

¹ Následujte můj příklad, tak jako já [následuji] Kristův.
² Chválím vás, bratři, že ve všem pamatujete na mne a dodržujete ustanovení tak, jak jsem vám [je] vydal.
³ Chci však, abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy muž a hlavou Krista Bůh. ⁴ Každý muž modlí se nebo prorokující s pokrytou hlavou hanobí svou hlavu. ⁵ Také každá žena modlí se nebo prorokující s nezahalenou hlavou hanobí svou hlavu; vždyť je [to] jedno a totéž, jako [kdyby] se oholila. ⁶ Jestliže se totiž žena nezahaluje, ať se také ostríhá. Je-li však pro ženu hanba, aby se ostríhala nebo oholila, ať se zahaluje. ⁷ Muž si ovšem nemá zahalovat hlavu, neboť je obrazem a slávou Boží, žena však je slávou muže. ⁸ Vždyť muž není z ženy, ale žena z muže. ⁹ Muž přece také nebyl stvořen kvůli ženě, ale žena kvůli muži. ¹⁰ Proto má žena mít na hlavě [znamení] moci kvůli andělům. ¹¹ Avšak v Pánu [není] ani žena bez muže, ani muž bez ženy. ¹² Neboť jako [je] žena z muže, tak [je] také muž skrze ženu, a všechny věci [jsou] z Boha. ¹³ Posuďte sami mezi sebou: je vhodné, aby se žena modlila k Bohu nezahalená? ¹⁴ Neučí vás snad ani sama přirozenost, že pro muže je hanba, když má dlouhé vlasy? ¹⁵ Má-li však dlouhé vlasy žena, je [to] pro ni sláva; dlouhé vlasy jsou jí totiž dány místo závoje. ¹⁶ Míní-li však někdo být neústupným, my takový zvyk nemáme a církve Boží také ne. ¹⁷ Když však prikazuji tyto věci, nechválím [to,] že se nescházíte k prospěchu, ale ke škodě. ¹⁸ Především slyším, [že] když se scházíte v církvi, jsou mezi vámi roztržky, a zčásti tomu věřím. ¹⁹ Musí totiž mezi vámi být i sekty, aby se ukázali ti, kdo jsou mezi vámi

[vskutku] osvědčení. ²⁰ Když se tedy spolu scházíte, není [to] k tomu, abyste jedli Pánovu večeři; ²¹ vždyť každý si při jídle bere nejdříve svou večeři, a tak jeden hladový a jiný je opilý. ²² Cožpak nemáte domy, abyste [v nich] jedli a pili? Anebo pohrdáte Boží církví a zahanbujete ty, kteří [nic] nemají? Co vám mám říci? Mám vás pochválit? Za toto [vás] nechválím! ²³ Neboť já jsem přijal od Pána to, co jsem vám také předal, že Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, ²⁴ a když vzdal díky, rozlomil [jej a] řekl: “Vezměte, jezte, toto je mé tělo, které se láme za vás. Toto číňte na mou památku.” ²⁵ Stejně tak i kalich, když povečeřel, se slovy: “Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. Toto číňte, kdykoli byste [jej] pili, na moji památku.” ²⁶ Neboť kdykoli byste jedli tento chléb a pili tento kalich, zvěstujete Pánovu smrt, dokud nepřijde. ²⁷ A proto, kdokoli by jedl tento chléb a pil Pánův kalich nehodně, bude vinen tělem a krví Pána. ²⁸ Ať tedy člověk prověří sám sebe a takto ať jí z toho chleba a pije z toho kalichu. ²⁹ Neboť kdo jí a pije nehodně, jí a pije sám sobě odsouzení, jelikož nerozsuzuje Pánovo tělo. ³⁰ Proto jsou mezi vámi mnozí slabí a nemocní a mnozí usínají. ³¹ Kdybychom se totiž rozsuzovali sami, nebyli bychom souzeni. ³² Když jsme však souzeni, býváme Pánem vychováváni, abychom nebyli odsouzeni se světem. ³³ A tak, moji bratři, když se scházíte k jídlu, čekejte jedni na druhé. ³⁴ A jestliže má někdo hlad, ať jí doma, abyste se nescházeli k odsouzení. Ostatní věci pak zařídím, až přijdu.

12

¹ Nechci pak, bratři, abyste nevěděli o duchovních darech. ² Víte, že jste byli pohané a chodili jste k němým modlám, jak jste bývali vedeni. ³ Proto vám oznamuji, že nikdo, kdo mluví v Duchu Svatém, neřekne “Ježíš [bud’]

proklet,” a nikdo nemůže říci “Ježíš [je] Pán,” jedině v Duchu Svatém. ⁴ Jsou rozličné dary, ale tentýž Duch, ⁵ jsou rozličné služby, ale tentýž Pán ⁶ a jsou rozličná působení, ale Bůh, který to všechno ve všech působí, je tentýž. ⁷ A [tak] je každému dáván projev Ducha k užítku: ⁸ jednomu je totiž skrze Ducha dáváno slovo moudrosti, jinému pak slovo poznání podle téhož Ducha, ⁹ dalšímu víra v témž Duchu a jinému dary uzdravování v tomtéž Duchu, ¹⁰ jinému pak činění zázraků, jinému proroctví, jinému rozlišování duchů, jinému [rozličné] druhy jazyků, jinému výklad jazyků. ¹¹ To vše ale působí jeden a tentýž Duch, který každému uděluje zvlášť, tak jak chce. ¹² Vždyť tak jako je tělo jedno a má mnoho údů (ačkoli je totiž všech údů toho jednoho těla mnoho, jsou jedním tělem), tak [je tomu] i s Kristem. ¹³ Všichni jsme totiž byli v jednom Duchu pokřtěni do jednoho těla - ať už Židé nebo Řekové, otroci nebo svobodní - a všichni jsme byli napojeni jedním Duchem. ¹⁴ Tělo přece není jeden úd, ale mnoho. ¹⁵ Kdyby noha řekla: “Protože nejsem ruka, nepatřím do těla,” nepatří snad kvůli tomu do těla? ¹⁶ A kdyby ucho řeklo: “Protože nejsem oko, nepatřím do těla,” nepatří snad kvůli tomu do těla? ¹⁷ Kdyby celé tělo [bylo] okem, kde [by byl] sluch? Kdyby [bylo] celé sluchem, kde [by byl] čich? ¹⁸ Nyní však Bůh umístil údy v těle, každý jednotlivý z nich tak, jak chtěl. ¹⁹ Kdyby však byli všichni jedním údem, kde [by bylo] tělo? ²⁰ Nyní pak je vskutku mnoho údů, avšak jedno tělo. ²¹ A oko nemůže říci ruce: “Nepotřebuji tě,” nebo zase hlava nohám: “Nepotřebuji vás.” ²² Naopak! Mnohem spíše jsou potřebné ty údy těla, které se zdají být slabší. ²³ A těm [údům] těla, které máme za méně ctihodné, těm prokazujeme větší čest. Naše neslušné [údy] dostávají větší slušnost, ²⁴ kterou

ovšem naše slušné [údy] nepotřebují. Bůh ale složil tělo [tak, že] dal větší čest tomu, kterému se jí nedostává, ²⁵ aby v těle nebylo rozdělení, ale [aby] údy měly o sebe navzájem stejnou péči. ²⁶ A [tak], jestliže trpí jeden úd, trpí s [ním] všechny údy. Jestliže je jeden úd chválen, všechny údy se radují spolu [s ním]. ²⁷ Vy jste tedy Kristovo tělo a jednotlivě [jeho] údy. ²⁸ A Bůh ustanovil v církvi některé [takto]: za prvé apoštoly, za druhé proroky, za třetí učitele, potom zázraky, potom dary uzdravování, [potom] pomoci, vedení, [rozličné] druhy jazyků. ²⁹ [Jsou] snad všichni apoštolové? [Jsou] snad všichni proroci? [Jsou] snad všichni učitelé? [Činí] snad všichni zázraky? ³⁰ Mají snad všichni dary uzdravování? Mluví snad všichni jazyky? Vykládají snad všichni? ³¹ Mějte však horlivou touhu po lepších darech a [já] vám ukážu ještě mnohem vyšší cestu:

13

¹ Kdybych mluvil jazyky lidí i andělů, ale neměl bych lásku, stal jsem se dunícím kovem nebo řinčícím činelem. ² A kdybych měl proroctví a rozuměl všem tajemstvím a veškerému poznání a kdybych měl všechnu víru, takže bych [i] hory přenášel, ale neměl bych lásku, nejsem nic. ³ A kdybych všechn svůj majetek vynaložil na krmení [chudých] a kdybych vydal své tělo ke spálení, ale neměl bych lásku, nic mi [to] neprospěje. ⁴ Láska je trpělivá, je dobrotivá, láska nezávidí, láska se nevychloubá [ani] nenadýmá; ⁵ nechová se nepatřičně, nehledá svůj [prospěch], nedá se vydráždit, nemyslí na [nic] zlého; ⁶ neraduje se z nepravosti, ale raduje se s pravdou; ⁷ všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží. ⁸ Láska nikdy neselhává. Avšak proroctví, ta zaničnou, jazyky, ty přestanou, poznání, to bude zmařeno.

⁹ Částečně totiž poznáváme a částečně prorokujeme, ¹⁰ ale jakmile přijde to dokonalé, tehdy to, co je částečné, zanikne. ¹¹ Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, uvažoval jsem jako dítě; když jsem se však stal mužem, zanechal jsem dětinských věcí. ¹² Nyní totiž vidíme jako v zrcadle, zastřeně, ale potom tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám tak, jak jsem byl také [sám] poznán. ¹³ Nyní pak zůstává víra, naděje a láska, tato trojice; ale největší z nich [je] láska.

14

¹ Následujte lásku, mějte horlivou touhu po duchovních [darech], nejvíce však, abyste prorokovali. ² Neboť ten, kdo mluví jazykem, nemluví k lidem, ale k Bohu (nikdo [mu] totiž nerozumí) a duchem mluví tajemství. ³ Avšak ten, kdo prorokuje, mluví k lidem [pro jejich] vybudování, povzbuzení a potěšení. ⁴ Ten, kdo mluví jazykem, buduje sám sebe, avšak ten, kdo prorokuje, buduje církev. ⁵ Chtěl bych, abyste všichni mluvili jazyky, ale [ještě] více, abyste prorokovali. Ten, kdo prorokuje, [je] totiž větší než ten, kdo mluví jazyky, ledaže by [také] vykládal, aby se budovala církev. ⁶ Nyní však, bratři, kdybych k vám přišel a mluvil jazyky, čím vám prospěji, pokud k vám nepromluvíím ve zjevení, v poznání, v proroctví nebo v učení? ⁷ Podobně [i] neživé věci vydávající zvuk, jako flétna nebo harfa: kdyby nevydávaly rozdílné zvuky, jak by se poznalo, co se píská nebo hraje? ⁸ A kdyby polnice vydala nejistý zvuk, kdo se bude chystat do boje? ⁹ A tak [je to] i s vámi: pokud jazykem neproneseš srozumitelné slovo, jak se pozná, co se mluví? Vždyť budete mluvit do větru! ¹⁰ Přijde-li na to, na světě je tolik druhů řečí a žádná [není] beze smyslu! ¹¹ Jestliže tedy nebudu znát

smysl té řeči, budu tomu, kdo mluví, cizincem a ten, kdo mluví, [bude] cizincem pro mě. ¹² A tak i vy, poněvadž jste horliví milovníci duchovních [darů], snažte se [v tom] rozhojňovat pro vybudování církve. ¹³ Proto ať se ten, kdo mluví jazykem, modlí, aby mohl vykládat. ¹⁴ Modlí-li se totiž jazykem, modlí se můj duch, ale má mysl je bez užitku. ¹⁵ Co tedy? Budu se modlit duchem, budu se však modlit také myslí. Budu zpívat duchem, budu však zpívat také myslí. ¹⁶ Kdybys totiž dobrořečil [jen] v duchu, jak ten, kdo zaujímá místo prostého člověka, řekne “Amen” ke tvému díkůčinění, když neví, co říkáš? ¹⁷ Ty totiž jistě vzdáváš díky správně, ale jiný se [tím] nebudeje. ¹⁸ Děkuji svému Bohu, že mluvím jazyky více než vy všichni; ¹⁹ ve sboru ale raději chci promluvit pět slov svou myslí, abych poučil i druhé, než deset tisíc slov v jazyce. ²⁰ Bratři, nebud'te dětmi ohledně myšlení, ale buď'te [jako] nemluvnata ohledně zlého. Ohledně myšlení pak buď'te dospělí. ²¹ V Zákoně je napsáno: “Jinými jazyky a cizími rty budu mluvit k tomuto lidu a ani tak mě neposlechnou, praví Pán.” ²² Jazyky tedy nejsou znamením pro věřící, ale pro nevěřící; proroctví však není pro nevěřící, ale pro věřící. ²³ Kdyby se tedy sešla celá církev najednou a všichni by mluvili jazyky a přišli by [tam] prostí lidé nebo nevěřící, neřeknou snad, že blázníte? ²⁴ Kdyby ale všichni prorokovali a přišel by někdo nevěřící nebo prostý, bude všemi usvědčován a všemi posuzován. ²⁵ A tak budou zjevena tajemství jeho srdce; potom padne na tvář, pokloní se Bohu a vyzná, že Bůh je opravdu mezi vámi. ²⁶ Co tedy, bratři? Když se scházíte, každý z vás má žalm, má vyučování, má jazyk, má zjevení, má výklad. Ať se [to] všechno děje k budování. ²⁷ Mluvili někdo jazykem, [ať mluví] dva nebo nejvýše tři, a [to] postupně, a jeden ať vykládá. ²⁸ Kdyby [tam] však nebyl

vykladač, ať ve shromáždění mlčí a mluví [jen] pro sebe a pro Boha. ²⁹ Proroci ať mluví dva nebo tři a ostatní ať [to] rozsuzují. ³⁰ A jestliže je [něco] zjeveno jinému, který [tam] sedí, ať ten první mlčí. ³¹ Můžete přece jeden po druhém prorokovat všichni, aby se všichni učili a všichni byli povzbuzováni. ³² Duchové proroků jsou pak poddáni prorokům, ³³ neboť Bůh není [Bohem] nepořádku, ale pokoje, jako ve všech sborech svatých. ³⁴ Vaše ženy ať při shromážděních mlčí, neboť se jim nedovoluje mluvit, ale [mají] být poddány, jak říká i Zákon. ³⁵ Chtějí-li se něco dozvědět, ať se ptají svých mužů doma. Je přece hanba, aby ženy při shromáždění mluvily. ³⁶ Vyšlo snad Boží slovo od vás? Dorazilo snad jenom k vám? ³⁷ Domnívali se někdo, že je prorok nebo duchovní, ať uznává, že to, co vám píší, jsou Pánova přikázání. ³⁸ Jestliže však někdo neví, ať neví. ³⁹ A proto, bratři, mějte horlivou touhu prorokovat a [nikomu] nebraňte mluvit v jazycích. ⁴⁰ Všechno ať se děje slušně a podle řádu.

15

¹ Připomínám vám, bratři, evangelium, které jsem vám kázal, které jste přijali a v němž stojíte, ² skrze něž také docházíte spasení (pokud se držíte slova, které jsem vám kázal - jinak byste uvěřili nadarmo). ³ Předal jsem vám totiž především to, co jsem také přijal: že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem ⁴ a že byl pohřben a třetího dne byl vzkříšen podle Písem ⁵ a že se ukázal Kéfovi a potom dvanácti. ⁶ Poté se ukázal více než pěti stům bratrů najednou, z nichž většina dosud žije a někteří zesnuli. ⁷ Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům ⁸ a naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně. ⁹ Já jsem přece nejmenší z apoštolů; [ani] nejsem hoden být apoštolem nazýván, protože jsem pronásledoval Boží

církev. ¹⁰ Boží milostí však jsem to, co jsem, a jeho milost ke mně nebyla marná, ale pracoval jsem více než oni všichni; avšak ne já, ale Boží milost, která [je] se mnou. ¹¹ Já i oni tedy takto kážeme a takto jste uvěřili. ¹² Když se tedy o Kristu káže, že je vzkříšen z mrtvých, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? ¹³ Jestliže není zmrtvýchvstání, pak není vzkříšen ani Kristus! ¹⁴ A jestliže Kristus není vzkříšen, pak [je] naše kázání marné; marná [je] i vaše víra! ¹⁵ [My] jsme pak navíc shledáni [jako] falešní Boží svědkové, protože jsme vydali o Bohu svědectví, že vzkřísil Krista, jehož nevzkřísil - pokud totiž mrtví nejsou kříšeni. ¹⁶ Vždyť jestliže mrtví nejsou kříšeni, pak nebyl vzkříšen ani Kristus! ¹⁷ A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, vaše víra je marná - ještě jste ve svých hříších. ¹⁸ Pak tedy i ti, kteří zesnuli v Kristu, zahynuli. ¹⁹ Jestliže pak máme v Kristu naději pouze v tomto životě, jsme nejpolitovánímhodnější ze všech lidí. ²⁰ Nyní je však Kristus vzkříšen; stal se prvotinou těch, kdo zesnuli. ²¹ Poněvadž totiž skrze člověka [přišla] smrt, [přišlo] skrze člověka také zmrtvýchvstání. ²² Neboť tak jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni. ²³ Každý však ve svém pořadí: [jako] prvotina Kristus, při jeho příchodu pak ti, kteří jsou Kristovi. ²⁴ Potom [bude] konec, až [Kristus] předá království Bohu a Otcí, až zruší každou vládu i každou vrchnost a moc. ²⁵ On totiž musí kralovat, dokud nepoloží všechny nepřátele pod jeho nohy. ²⁶ Poslední nepřítel, [který] bude zničen, [je] smrt. ²⁷ Vždyť "všechno poddal pod jeho nohy." Když však říká, že je [mu] všechno poddáno, je zřejmé, že [je to] kromě Toho, který mu to všechno poddal. ²⁸ A až mu bude všechno poddáno, pak se i sám Syn poddá Tomu, který mu všechno poddal, aby Bůh byl všechno ve všem. ²⁹ Co potom budou dělat ti,

kterí se nechávají křtít za mrtvé? Jestliže mrtví vůbec nejsou křšteni, proč se tedy křtí za mrtvé? ³⁰ Proč i my každou hodinu podstupujeme nebezpečí? ³¹ Při chloubě, kterou mám ve vás v Kristu Ježíši, našem Pánu, prohlašuji, že denně umírám. ³² Jestliže jsem v Efezu bojoval se šelmami podle člověka, co mi [to] prospěje, jestliže mrtví nevstávají? “Jezme a pijme, neboť zítra zemřeme!” ³³ Nemylte se: “Špatné vztahy kazí dobré mravy.” ³⁴ Opravdově procitněte a nehřešte. Někteří totiž neznají Boha - říkám [to] k vašemu zahanbení. ³⁵ Někdo ale řekne: “Jak budou mrtví vzkříšeni? A v jakém přijdou těle?” ³⁶ ["] nemoudrý! To, co ty rozsíváš, nebude obživeno, pokud [to] nezemře. ³⁷ A co rozsíváš? Ne to tělo, které povstane, ale holé zrno - možná [zrno] pšenice nebo nějaké jiné. ³⁸ Bůh mu však dává tělo, jak [sám] chtěl, totiž každému z těch semen jeho vlastní tělo. ³⁹ Každé tělo není stejné, ale jiné [je] tělo lidské, jiné tělo zvířecí, jiné zase rybí a jiné ptačí. ⁴⁰ [Jsou] také těla nebeská a těla pozemská; ale jiná [je] sláva nebeských a jiná pozemských. ⁴¹ Jiná [je] sláva slunce, jiná sláva měsíce a jiná sláva hvězd, neboť hvězda od hvězdy se liší ve slávě. ⁴² A tak [je to] také se zmrtvýchvstáním. Rozsívá se v pomíjivosti, křísí se v nepomíjivosti. ⁴³ Rozsívá se v hanbě, křísí se ve slávě; rozsívá se ve slabosti, křísí se v moci. ⁴⁴ Rozsívá se tělo tělesné, křísí se tělo duchovní. Je tělesné tělo, je i tělo duchovní. ⁴⁵ (Tak je [to] i napsáno: “První člověk, Adam, se stal živou duší.” Poslední Adam [se stal] obživujícím duchem.) ⁴⁶ Nejdříve však není to duchovní, ale to tělesné, a potom to duchovní. ⁴⁷ První člověk [byl] ze země, z prachu, druhý člověk [je sám] Pán z nebe. ⁴⁸ Jaký [byl] ten z prachu, takoví [jsou] i ti, kdo jsou z prachu; a jaký ten nebeský, takoví i nebeští. ⁴⁹ A jako jsme nesli obraz toho, který [byl] z prachu, tak ponese

i obraz toho nebeského. ⁵⁰ Říkám vám, bratři, toto: tělo a krev nemohou být dědici Božího království a pomíjivost nezdědí nepomíjivost. ⁵¹ Hle, říkám vám tajemství: ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměnění - ⁵² naráz, v okamžiku, za [zvuku] poslední polnice. Neboť zatroubí a mrtví budou vzkříšeni [jako] nesmrtelní a my budeme proměnění. ⁵³ Toto pomíjivé totiž musí obléci nepomíjivost a toto smrtelné [musí] obléci nesmrtelnost. ⁵⁴ A když toto pomíjivé oblékne nepomíjivost a toto smrtelné oblékne nesmrtelnost, tehdy se uskuteční to slovo, které bylo napsáno: "Smrt byla pohlcena ve vítězství." ⁵⁵ "Kde [je], [ó] smrti, tvůj osten? Kde [je], [ó] peklo, tvé vítězství?" ⁵⁶ Ostnem smrti [je] pak hřích a mocí hříchu Zákon. ⁵⁷ Ale díky Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! ⁵⁸ Proto, moji milovaní bratři, buďte pevní a nepohnutelní, stále se rozhojňujte v Pánově díle a vězte, že vaše práce není v Pánu marná.

16

¹ A ohledně sbírky na svaté, číňte i vy tak, jak jsem nařídil galatským církvím: ² Vždy prvního [dne] v týdnu ať každý z vás sám u sebe uloží, kolik se [mu] podaří nastrádat, aby se sbírky nekonaly [teprve] tehdy, když přijdu. ³ A až přijdu, pošlu s [doporučujícími] listy ty, které schválíte, aby váš dar odnesli do Jeruzaléma. ⁴ Jestliže pak bude vhodné, abych šel i já, půjdou se mnou. ⁵ Až tedy projdu Makedonii, přijdu k vám (procházím totiž Makedonii). ⁶ A u vás snad pobudu, anebo i strávím zimu, abyste mě mohli vypravit na cestu, kamkoli půjdu. ⁷ Nechci vás totiž vidět teď při cestě, neboť doufám, že u vás nějaký čas zůstanu, dovolí-li Pán. ⁸ Až do Letnic však zůstanu v Efezu, ⁹ neboť mi jsou otevřeny veliké a mocné dveře a protivníků [je] mnoho. ¹⁰ Kdyby pak přišel

Timoteus, hleďte, aby byl u vás beze strachu, neboť koná Pánovo dílo jako i já. ¹¹ Ať jím tedy nikdo nepohrdá, ale vypravte ho v pokoji, aby mohl přijít ke mně, neboť na něj s bratry čekám. ¹² A ohledně bratra Apolla - velice jsem ho prosil, aby k vám s bratry přišel, ale vůbec [zde] nebyla vůle, aby přišel teď; přijde však, až bude příhodný čas. ¹³ Bděte, stůjte ve víře, počínejte si zmužile, buďte silní. ¹⁴ Všechny vaše věci ať se dějí v lásce. ¹⁵ A prosím vás, bratři - víte, že Štěpánův dům je prvotinou Acháje a [že] se vydali službě svatým - ¹⁶ abyste se i vy poddávali takovým i každému, kdo pomáhá a pracuje. ¹⁷ Raduji se však z příchodu Štěpána, Fortunáta a Achaika, protože doplnili, čeho se [mi] nedostávalo od vás. ¹⁸ Občerstvili totiž mého i vašeho ducha. Uznávejte tedy takové. ¹⁹ Pozdravují vás sbory v Asii. Velmi vás v Pánu pozdravuje Akvila a Priscilla s církví, která je v jejich domě. ²⁰ Pozdravují vás všichni bratři. Pozdravte se navzájem svatým polibkem. ²¹ Pozdrav mou, Pavlovou rukou. ²² Nemá-li někdo rád Pána Ježíše Krista, ať je proklet. Maranatha! ²³ Milost Pána Ježíše Krista s vámi. ²⁴ Má láska [je] s vámi všemi v Kristu Ježíši. Amen.

Nova Bible Kralicka

The New Testament, Nova Bible Kralicka translation, in the Czech language of the Czech Republic

Copyright © 1998 Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou

Language: Češka (Czech)

Translation by: A. Flek a P. Hoffman

Czech NKB

Czech Nova karlica Bible (NBK) Nova Bible Kralicka - Novy Zakon naseho Pana a Spasitele Jezise Krista Z reckeho textu se stalym ohledem na kralicke zneni prelozili A. Flek a P. Hoffman Copyright Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2014-09-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 29 Jan 2022 from source files dated 30 Nov 2021

fcf15f7f-ee4c-5d99-8a8f-7e7c83323eaa